

[ORYKS *sb m*

A sg oryksa.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Spolszczona postać łac. słowa oryx ‘dzika koza, gazela; antylopa’, różnie tłumaczonego w Bibliach XVI w.: Ten ieft zwierz/ który ieść będziecie/ Wołu y owcę y kozę [...]/ łania/ oryxá/ y wielbłądopárdá [pygargum, orygem, camelopardalum]. WujBib Deut 14/5.

FP